

[Melchior]

holder sig at måtte benytte de midler, der via kontingenter, der besluttet ved flertal, kommer ind i kassen, hvorefter de lovmæssige organer frit kan disponere over disse penge på almindelig demokratisk vis.

Vi skal altså derfor have bragt denne misforståelse ud af verden, at der på arbejdsmarkedet her hersker forhold, som er aldeles enestående. Samfundet er gennemsyret af det, og til værn for de demokratiske institutioner må vi lade det have sit forblivende der ved.

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal afvise lovforslaget med samme begrundelse, som vi brugte i sidste samling. Jeg kan tilføje, at jeg fortsat mener, at hele det spørgsmål, som rejses i forslaget, er folketinget uvedkommende, fordi det er et spørgsmål om organisationsfriheden, et spørgsmål om, hvad medlemmer vedtager i deres demokratiske forsamlinger, demokratiske beslutninger om, hvad disse penge skal bruges til. Men jeg vil også godt gøre den tilføjelse, at vi i vort parti ikke er tilhængere af tilskud til politiske partier fra organisationer, men det forhold vil vi søge løst inden for de respektive organisationer, vi er medlemmer af, og det kan vi kæmpe for derinde. Jeg mener altså ikke, at folketinget skal blande sig i den bestående organisationsfrihed.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal heller ikke komme med mange bemærkninger og kan henvise til, hvad vi har sagt tidligere, men vil blot understrege det, vi har sagt, nemlig at det er noget, der må afgøres i organisationerne. Det medlemsdemokrati, som er i fagbevægelsen, må afgøre, om man vil yde bidrag.

Så bare en bemærkning i anledning af talen om, at der er mennesker, som bliver tvunget til at holde op med at arbejde, fordi de ikke vil være medlem af en fagforening. Der er ikke mindst i dag med arbejdsløsheden langt, langt flere, som bliver afskediget, fordi de er fagligt aktive, fordi de er medlemmer af en fagforening, så jeg tror hellere, man skulle se på den side af sagen.

De modsætninger, som klassedelningen stiller op i det nuværende samfund, kan være ubehagelige, og de kan kun fjernes ved, at

der skabes et andet samfund, men det er vi sikkert ikke enige med fremskridtspartiet om.

Bolvig (RV):

Arbejdsministeren fremhævede sidste år, da vi behandlede fremskridtspartiets og retsforbundets forslag om forbud mod tvangsbidrag til politiske partier, at det nu var 8. gang i løbet af få år, folketinget diskuterede dette spørgsmål, og ministeren fandt, ligesom i dag, at det var spild af folketingets tid at drøfte dette emne. Jeg kan forsikre ministeren om, at han kan indstille sig på, at en sådan drøftelse vil blive en årligt tilbagevendende begivenhed, indtil de organisationsbetalte og organisationsafhængige partier ender, at disse tvangsbidrag er aldeles udemokratiske og urimelige. Jeg kan love ministeren – idet jeg håber, ministeren vil være minister længe – at det radikale venstre gerne vil fejre 10 gangs jubilæet i næste folketingsamling gennem fremsættelsen af et lignende, dog mere omfattende forslag. At forhindre økonomiske bidrag fra interesseorganisationer og aktieselskaber til forskellige politiske partier er efter min mening af uhyre stor vigtighed.

Vort folkestyre vakler på mange områder, hvorfor det er af stor betydning for vort demokrati, at folketinget diskussionsløst er landets besluttende myndighed. Viggo Hørup udtalte i sin tid de berømte og ofte citerede ord: »Ingen over og ingen ved siden af folketinget«. Man kan have sine tvivl om, hvorvidt disse selvbevidste sætninger passer i dag. Jeg har haft den ære at være medlem af dette høje ting i 1½ år. Jeg blev ved min indtræden chokeret over at iagttage de forskellige interesseorganisationers uhyre magt og indflydelse. Organisationernes magtfulde ledere er stedse nærværende og spiller en hovedrolle ved behandlingen af en lang, lang række lovforslag.

Vi kan naturligvis ikke undvære interesseorganisationerne, men de skal være rådgivere og tjenere for folketinget, ikke herrer. Det er mig en gåde, at en vidtskuende minister som hr. Auken ikke kan se, at de pengestærke organisationer køber sig indflydelse. Ingen tror vel på, at LO, Arbejdsgiverforeningen eller Industrirådet udbetaler millionbeløb til socialdemokratiet, venstre og de konservative for hr. Anker Jørgensens, hr. Poul Schlüters